

98/1/73

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΖΙΓΑΡ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ.

"Όπως πριν από ένα άκριβος χρόνο και τη στιγμή αυτή ή σκέψι μου στρέφεται με αγάπη και ἀλληλεγγύη πρὸς όλους γενικά τους διωχόμενους και δοκιμασθέντας ἀπὸ τὸ δικτατορικὸ καθεστῶς και πρὸς τους πολιτικούς κρατούμενους πὸ ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν και σήμερα στὶς φυλακές, γιατί ἔαλλαν συνεπείς ἀγωνιστῆς τῆς Ἐλευθερίας και τῆς δημοκρατίας. Γι' αὐτούς αἰσθάνομαι χρέος μου νὰ κἄνω ἰδιαίτερα μερικὲς παρατηρήσεις:

Σύμφωνα με τὰ στοιχεία που ἀναφέρονται, οἱ πολιτικοὶ κρατούμενοι στὶς φυλακὲς τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἦσαν 288 - ἀπὸ τους ὁποίους 25 ὑπόδικοι. Στὸν ἀριθμὸ αὐτὸ πρέπει νὰ προσθέσωμε 46 πὸ εἶναι προσωρινὰ ἔξω ἀπὸ τὶς φυλακὲς "πρὸς ἀποτροπὴν ἀνηλικίου βλάβης τῆς ὑγείας των" ἰσόβιο 334. Ἀλλὰ και στὸν ἀριθμὸ αὐτὸ πρέπει νὰ προστεθοῦν και ὅσοι βρίσκονται στὰ κρατητήρια και ἄκόμα ὅσοι βρίσκονται ἔξω με ἀναστολή, γιατί ἔχουν ἐκτίσει τὰ 2/3 τῆς ποινῆς των. Γιὰ τὸν ἀριθμὸ τους ὅμως δὲν ἔχομε ἀκριβῆ στοιχεία.

Στὶς 16 Δεκεμβρίου ὁ κ. Παπαδόπουλος ἀνέφερε ὅτι οἱ πολιτικοὶ κρατούμενοι ἦταν 250. Δὲν εἶναι σαφές τί ἔννοια δίνει στὸν ὄρο "πολιτικοὶ κρατούμενοι" προβάλλοντας τὸν ἀριθμὸ αὐτὸ. Καλὸ εἴη ἦταν ἐπισημάνως νὰ δοθῆ στὴ δημοσιότητα ὁ πλήρης κατάλογος τῶν καταδίκων και τῶν ὑπόδικων γιὰ πολιτικὰ ἔδικήματα γιὰ νὰ μὴ δημιουργοῦνται συγχύσεις και ἀμφισβητήσεις. Ὁπίσης εἴ πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν 46 πὸ εἶναι ἐκτός φυλακῆς "λόγω ἀνηλικίου βλάβης". Τὰ 15% δηλαδή τῶν καταδίκων εἶδαν νὰ καταστρέφεται ἐπικινδύνως ἡ ὑγεία τους μέσα στὶς φυλακὲς. Ἐκκρεμοῦν δὲ και ἄλλες ἀρκετῆς αἰτίας, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζομεν. Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ και μόνον εἶναι τρομακτικὰ ὑψηλὸ και μόνο του δίνει τὸ φοβερὸ μῆνυμά του. Δὲν χρειάζονται ἐπιπλέον σχόλια.

Βέβαια τό ζήτημα τῶν πολιτικῶν κρατουμένων δέν ἐξαρτῆται ἀπό τούς ἀριθμούς. Εἶναι κελῶριο ἠθικό καί ἐθνικό θέμα μέ σοβαρώτατες ἐπιπτώσεις στό ἐσωτερικό καί στό ἐξωτερικό. Γι' αὐτό εἶναι ἐπιτακτική ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμέσου ρυθμίσεώς του. καί ἡ τακτοποιηθῆ ριζικά μόνον ὅταν παύση νά ὑφίσταται τό σημερινό ἀτυνομικό καί νομικό καθεστῶς, πού δημιουργεῖ κάθε μέρα πολιτικούς κρατουμένους. "Ἐπειτα ἀπό τήν ὁμιλία τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστώτος, τῆς 16 δεκεμβρίου, ^{ἡμερῆς Ἑλλάδος} περίμεναν τούλάχιστόν τήν συμπωματική τακτοποίησίν του. περίμεναν δηλαδή ὅτι ἡ δυνάταν ἀνεξαιρέτα σ' ἄλλους τούς πολιτικούς κρατουμένους δικαίωμα πραγματικής ἐπανακρίσεως τῶν ^{ὑποθέσεών} τῶν. Περὶ ἄλλως ὁ νόμος 1310/72 πού ἀκολούθησε τόν τελευταῖο λόγο τοῦ κ. ^{ἀντιπροέδρου} ἀντιπροέδρου διέταξε τίς ἐλπίδες. Ἐν πρώτοις κολλῆς κατηγορίες πολιτικῶν κρατουμένων ἀποκλείονται ρητῶς ἀπό τό μέτρο "τῆς ἀναθεώρησεως". Ἄλλες εἶναι ἀμφίβολο ὅν περιλαμβάνονται σ' αὐτό. Ἄλλοτε δέ ἀριθμός φαίνεται ὅτι μπορεῖ νά ὑπαχθῆ στό μέτρο αὐτό. καί τό χειρότερο ἕκμα ἡ ἀναθεώρησις ἡ γίνῃ ἀπό τό ἀναθεωρητικό στρατοδικεῖο καί ὅχι ἀπό τά τακτικά δικαστήρια ὅπως ἐκβόλλετο. Καί ἡ συμβῆ τοῦτο: Ὅσοι εἶχαν τήν ἀτυχία νά κρισθῶν πρωτοδίως μέ κατηγορίαν τοῦ νόμου 509 κ.λ.π. ἀπό τά ἑκτακτα στρατοδικεῖα, ἡ ξανακρισθῶν ἀπό στρατιωτικούς δικαστές. Ἐνῶ εἶναι γνωστό ὅτι ἀπό τό 1971 ἴδιες κατηγορίες διακομῶν δικάζονται ἀπό τά τακτικά δικαστήρια (Πενταμελῆ ἀφετεῖα). Εἶναι δέ ἀξιοσημειώτῃ ἡ πελωρία διαφορά κρίσεως μεταξύ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καί τῶν στρατοδικείων. Ἐστὶ ἡ διακηρυχθεῖσα ἀναθεώρησις καταντῆ ἄδωρο ἄδωρο. Π' αὐτό ἐπιβάλλεται νά ληφθῆ τό ταχύτερο τό μόνο ἐνδεδειγμένο μέτρο: ἡ ἄμεση ἀπόλυσις ὅλων τῶν πολιτικῶν κρατουμένων μέ γενική ἀμνηστία.